

arbejder jo for den lovlydige del af befolkningen, for at hindre kriminalitet og for at stoppe kriminalitet, og derfor er det ikke helt tilfældigt, at det er Dansk Politiforbund og Dansk Kriminalpolitiforbund, som samstemmende gentagne gange har udtrykt ønske over for Folketinget om, at man vedtager denne lovgivning, og de finder ikke, at der er alle de problemer, som både en række ordførere og justitsministeren har givet udtryk for.

Der er flere ordførere, der har sagt, at det her vil skabe vilkårlighed, og at det vil være næsten umuligt for politiet at forfølge. Jeg har allerede nævnt, at politiet ikke selv finder, at det er noget problem, og her er det vigtigt, at det er de menige politifolk, de, der er ude i marken, de, der på Nørrebro og andre steder i København kommer ud for situationerne, der siger, at de helt klart mener, at det vil være en hjælp i deres arbejde med at anholde dem, der optræder kriminelt. Dem synes jeg man skulle lytte lidt til.

Lad mig så nævne det knivforbud – det har også været sporadisk nævnt – som jeg tror, det var et fuldstændig enigt Folketing, der indførte for 7 eller 8 år siden, ifølge hvilket man ikke på offentlig vej, stræde osv. må bære knive, der har en klingelængde på mere end 7 cm. Der er så nogle undtagelser for sportsfiskere, spejdere, slagtere og andre, fuldstændig ligesom vi har lavet undtagelser i dette forslag.

Mig bekendt har det da ikke givet nogen problemer, hverken i forbindelse med at anholde nogle, der overtræder det, eller for domstolene at dømme i de tilfælde, hvor folk er blevet anholdt. Mig bekendt er der heller ikke nogen familie – far og mor og de tre børn – der på vej med den store madkurv en søndag eftermiddag om sommeren er blevet anholdt og sigtet, fordi der nede i madkurven faktisk lå en køkkenkniv med en klingelængde på 20 cm eller 22 cm, selv om de strengt taget godt kunne blive det efter den lov.

Politiet er altså i stand til at skønne på en rimelig fornuftig måde, men det er der altså nogle, der mener, at politiet ikke kan i dette tilfælde.

Jeg vil da godt begrunde, hvorfor vi tog det her op igen. Det var, fordi den daværende justitsminister og Folketingets nuværende formand, da vi behandlede dette forslag i november 1993, gav udtryk for, at vi burde se tiden an, inden vi greb til noget så problematisk, sagde han, som et maskeringsforbud. Men han var åben over for, at hvis situationen udviklede sig, kunne det blive en nødvendighed.

Det er da spændende at se, at et af de svar, vi fik i Retsudvalget dengang, nemlig fra vores ambassade i Bonn den 23. februar 1994 – i Tyskland har man haft dette forbud i adskillige år – startede med, at generelt set havde maskeringsforbudet vist sig som et rigtigt og nyttigt instrument. Et rigtigt og et nyttigt instrument! Det er altså udtalelsen fra et land, hvor forbudet har eksisteret i ganske mange år.

Til slut et par korte bemærkninger til justitsministeren, som siger, at det ikke ganske kan afvises, at dette forslag, hvis det skulle blive gennemført, giver politiet mulighed for at gribe ind over for uroligheder, før de opstår. Det kan ikke ganske afvises. Jeg synes faktisk, man kunne udtrykke det på den omvendte måde, nemlig at det stensikkert ville give politiet nogle muligheder, som det meget gerne vil have, og det synes jeg man skulle gøre.

Ministeren sagde også, at det kan medføre, at man optrapper situationen, og at det kan opfattes som overgreb mod dem, der ikklæder sig maskerne.

Jeg må spørge: Hvem er det, vi skal tage hensyn til, når vi lovgiver i dette samfund? Hvis side skal vi stille os på? Er det på de kriminelles? Er det på bøllernes? De autonomes? BZ'ernes? Er det dem, vi skal tage mest hensyn til, eller er det ikke snarere til den lovlydige borger og til politiet? Skal vi ikke beskytte, hjælpe og tilgodese det store flertal af befolkningen, som ønsker at leve i fred, uden at dets gader bliver omdannet til slagmarker, uden at der kastes med brosten, uden at der kastes med molotovcocktail, uden at ruder smadres, biler væltes osv.? Eller skal vi i stedet for tilgodese det meget lille mindretal, som er årsagen til dette?

Jeg mener, at valget her burde være helt klart og let både for justitsministeren og for Folketingets flertal: Vi stiller os selvfølgelig på det store flertals, de lovlydige borgeres side, og derfor vedtager vi et forslag, som kun skader dem, der vil bryde lovene, dem, der vil lave hærværk, men som er til gavn for alle dem, der ønsker at overholde samfundets regler.

Lad mig så til slut sige, at jeg var et af de folketingsmedlemmer, der for 7 år siden, er det vel nu, oplevede en situation midt i et folketingsmøde, hvor der pludselig trængte omkring 100 BZ'ere ind her i Folketinget. De kom ind ad dørene ovre i den side af salen.

Jeg husker også den situation, som vi var mange, der stod i, da vi senere skulle afhøres af politiet, nemlig hvor magtesløse vi følte os, da vi